

Kına

– HasanÖzaydın · 09 Ocak 2021

Toplumda kınanın ayrı bir yeri vardı. Kına ebelerimizin saç boyasıydı yaşlanınca başlarına çaldığı.

Askere gidenlere yakılan.

Düğünden önce yapılan kına geceleri olurdu.

Çocukluğumuzda evleri geniş olanlar da yapılırdı

Erkekler içeriye alınmaz kadınlar arasında olurdu eğlence.

Sevdiği kızı görmek için aşıklar karadaban denilen çatı altlarından seyrederlerdi.

Kına gecesi için Topal Perihan aylar öncesinde tutulurdu.

Hem çalgı çalar hem de sakız satardı.

-- Sakız alın hanımlar diye ara sıra reklamını yapardı.

Gelinin açılmayan eli altınla açılırdı.

Kına gecesinin sabahında ya at arabası veya fayton tutulurdu.Çalgı eşliğine Ilıcaksu başındaki çeşmeye kına yıkanmasına gidilirdi.

Annem kınalı elleriyle hamur yoğururdu hiç aklımızdan geçmezdi hamura bulaşır diye.

Çanakkale savaşlarında anasının oğluna yaktığı kınayı bilirsiniz.

Kına için şiir de yazmıştım.

KINA

Gel ,otur yanıma

Senin için kına aldım

Bak çarşıdan.

Uzat ellerini,

Kına yakayım,

Sonra seni babandan.

Kına çalgısını ben çalayım,

Sabah mahmurluğunda gözlerin.

Sargıları usulca açayım.

Çeşmede ellerini yıka,

Saadet parası atayım.

Kucaklayıp kaçırayım.

Sabırsız damat desinler..

Bir kaç gün daha sabredemedi desinler.

El deęil mi ne derlerse desinler...

KINALI

Kınalı ellerinle,
Hamur yoęursan.
Ispanaklı ,
Börek yapsan.

Kına karışır mı ,
Ördüğün kazaęa.
Rengini kokusunu ,
Sırtımda taşısam.

Koklayınca kınanı,
Ebem aklıma gelir.
Otururdum dizi dibine,
Kınalı elleriyle başımı okşardı...

Bazen tuttuğumuz takımın yenilmesiyle kızdırmaya gelene söyleriz kına yak sende...